

ABSTRAKT

Stará antropologická otázka srovnání mezi archaickým a tradičním obchodním právem na jedné straně a moderním obchodním právem na druhé straně je revidována prostřednictvím konceptualizace empirického výzkumu právních komparací uskutečňovaných v rámci reálných rozhodovacích procesů při fungování současného českého právního systému. Samo obchodní právo je konkretizováno na úroveň jediného právního institutu – práva reciprocity (*comitas gentium*) – jež reguluje kooperaci právních autorit z různých zemí a různých právních systémů potenciálně dopadajících na příhraniční obchodní spory. Čtenáři je nejprve ukázána závislost jakéhokoliv právního srovnávání na kontextu a pramenech na příkladech od reprezentací práva a feudu v Jemenu v rámci azylového řízení až po právní systémy regulující obchodní kontrakty v Afghánistánu v příhraničních sporech. Idea srovnávání právních systémů jako autonomních sociálních jednotek je opuštěna ve prospěch průzkumu komparativních praktik malé populace českých právních autorit, jež poskytuje čtenáři množství otázek ohledně sociální organizace právní kognice. Tato dizertace se nesnaží dosáhnout závěrů na základě právních komparací, spíše se zaměřuje na limity a překážky uspořádávání pramenů (symbolických reprezentací) práva druhých, vyplývajících ze sociální organizace a materiální kultury mezikulturních přenosů právních systémů. Na tomto základě se autor pokouší postavit srovnání „archaického“ a „moderního“ práva reciprocity jako dvou zásadně odlišných forem příhraniční kooperace právních autorit probíhající za účelem řešení smluvních sporů vznikajících při příhraniční směně: mezikulturní právní přenosy a právní sodality. Zatímco mezikulturní přenosy právních systémů jsou zkoumány ve fázi jejich opětovné lokalizace cizího práva v rámci českých soudních řízení, právní sodality jsou zkoumány na základě symbolických reprezentací práva v Afghánistánu, jež doputovaly do téhož kontextu. Ačkoliv právní systémy v Afghánistánu mohou být nahlíženy jako příklad archaického práva (jako určitého protikladu k právní modernitě), představují spíše stanoviště právní odlišnosti od práva v České republice (příklad právní modernity). Archaické právní sodality a moderní mezikulturní přenosy práva jsou pak vztaženy k širším otázkám disciplinárního kánonu antropologie práva.